

La tribuna

Un pressupost desorientat

El diner públic no es gasta ni bé ni de forma justa

JAUME

Bartumeu

El dia 29 d'octubre EL PERIÒDIC es feia ressò en la pàgina 3 de la presentació als mitjans de comunicació del Pressupost de l'Estat pel 2022.

D'entrada cal dir que entrar al projecte de Pressupost al Consell General la primera setmana de novembre obligarà a una tramitació exprés. De fet el ministre, tardaner en presentarlos, demana celeritat als consellers generals! Però el ministre, en lloc de facilitar als consellers generals la tasca d'anàlisi del projecte i de preparació de les eventuais esmenes, ha decidit complicar la presentació dels comptes públics i dificultar així als parlamentaris una comparació amb anteriors exercicis.

Comparteixo l'opinió de **Josep Pintat**, president del Grup Parlamentari de Terceravia, que ha declarat al Consell General que el projecte de Pressupost pel 2022 no s'adequa a la llei de finances públiques. (EL PERIÒDIC, 12 de novembre del 2021, pàgina 8)

I em sembla una bona iniciativa el recurs interposat a Sindicatura pel grup parlamentari Terceravia contra l'admissió a tràmit d'un projecte de llei de pressupost que no respecta el que estableixen la Llei General de les Finances Públiques i el Reglament del Consell General. (EL PERIÒDIC 20 de novembre del 2021, pàg 8)

Però el ministre sembla més preocupat per «... avançar cap als objectius del H23» –és a dir cap al seu programa electoral de les properes eleccions– que no pas de respectar la Llei de finances públiques.

Més enllà dels seriosos dubtes quant a la legalitat de la presentació, en una primera lectura, el projecte de llei de pressupost m'ha semblat un projecte de pressupost desorientat, que no toca de peus a terra.

Ja sabem que combatre la crisi de la Covid ha obligat a desplegar un con-

MARICEL BLANCH

junt de mesures que han passat una enorme factura en el dèficit pressupostari però també, i sobretot, en el deute públic. I això no ho hem pas criticat.

Les dades actualitzades en data 28 d'octubre del 2021 situen el deute de l'Administració General –és a dir només del Govern, sense afegir-hi el d'altres administracions i entitats públiques– en la suma de 1.302.000.000 d'euros. Sí, més de mil tres-cents milions d'euros!

Són dades que obliguen a dissenyar una estratègia de desendeutament per assegurar la sostenibilitat de les finances públiques.

Per encarar un problema que és estructural és necessari dur a terme reformes que també han de ser estructurals.

La declaració final del personal tècnic del Fons Monetari Internacional publicada el 8 d'abril del 2021 analitza les perspectives econòmiques d'Andorra.

Entre d'altres coses assenyalava: «Segons les estimacions, l'activitat econòmica es va contraure un 11,8% el

Darrera el gran esforç de comunicació i imatge, amb profusió de PowerPoints, hi ha tàctica, inèrcia i continuisme

2020 i es preveu que la recuperació serà del 5,8% el 2021, la qual cosa permetrà que es recuperi el nivell d'abans de la crisi d'aquí al 2023. Els riscos per a les perspectives són significatius».

També afirma més endavant: «La capitalització bancària, malgrat ser adequada en l'escenari de referència, podria quedar sota la pressió de potencials préstecs incobrables un cop s'aixequin les mesures fiscals i altres mesures. Una àmplia reclamació de les garanties públiques podria traduir-se en un augment significatiu tant del deute públic com dels costos de refinançament dels sectors públic i privat».

No menystinguem l'escenari que preveu l'FMI: cal dissenyar, al més aviat possible, el full de ruta per encarar aquest inassumible nivell d'endeutament.

D'altra banda, en aquest projecte de pressupost pel 2022, gran part del problema està en el costat dels ingressos.

L'Executiu planifica gastar-se l'any 2022 vint-i-sis milions d'euros més dels que té previst recaptar. I el ministre de Finances ha reconegut que la recaptació d'ingressos pressupostada és molt optimista.

Com assenyalava l'editorial d'EL PERIÒDIC el 29 d'octubre «... encara és una incògnita si el país tindrà capacitat per generar un nivell d'ingressos tan elevat com el que es preveu».

El resultat és preocupant si tenim en compte que el deute públic reconegut ja puja, com hem vist, 1.302.000.000 euros. I suma i segueix. Finalment, la debilitat de la inversió pressupostada.

He dit repetidament les dues últi-

mes setmanes que és ben poc realista pretendre que es pot estimular l'activitat amb una partida de 37,2 milions d'euros d'inversions reals, que amb prou feines arriben al 7,60% del total de despeses previstes.

Ben poca cosa si aquests diners no tenen capacitat d'estimular i multiplicar-se amb inversions privades. Però això demana el que en diuen «complicitat», és a dir compartir objectius de país amb els empresaris i professionals.

I també demana lideratge, que aquest govern no sembla pas poder exercir, perquè per liderar cal un projecte compartit que no ha aparegut ni se l'espera.

Val a dir, també, que cal fer també una pregunta ben clara: disposar de més recursos garanteix que seran ben aplicats?

La capacitat real no es mesura manifestant la pretensió de «sobrecapitalitzar-se» (ministre Jover dixit a la Comissió de finances del Consell General el dia 11 de novembre) sinó plantejant públicament un pla per abordar els reptes que Andorra té plantejats.

Com recordava fa poc a Barcelona el nostre amic **Ernest Maragall**, per molt que es vulgui «llançar diners als problemes» això no vol pas dir que es resolguin.

Darrera el gran esforç de comunicació i imatge, amb profusió de PowerPoints, hi ha tàctica, inèrcia i continuisme.

I amb aquest pressupost 2022 ens trobarem un altre any amb la distància entre allò que s'ha aprovat i el que acaba passant. Una enorme distància.

Més despesa corrent i menys inversió no ens podran pas portar cap resultat tangible de millora efectiva.

Dels autèntics problemes amb els que s'afronta Andorra ben poc es parla.

Desocupació juvenil, el creixement del nombre de famílies al llindar de la pobresa, la massificació turística *low-cost*, salaris baixos, habitatge inaccessible i més desigualtat social.

No s'està gastant bé, ni de forma justa, el diner públic. ≡

Excav de Govern